Gustav och Elin Andersson

Karl Gustav Andersson föddes 25 februari 1890. Vid denna tid bodde familjen med fadern Anders och Karolina Jansson i trakterna av Tilderud/Barås. Karl var nummer tre i en syskonskara på sex barn.

Frida Matilda kom först 1883, Maria Kristina 1887 och Gustav 1890. Därefter fick familjen ytterligare tre pojkar – Gunnar, David och Johan. Det två yngsta bröderna är också begravda på kyrkogården i Södra Ny.

Liksom sina två äldre systrar utvandrade Gustav till Amerika. Detta var 1910 och han hamnade i Detroit, Michigan där han fick jobb på en fabrik som tillverkade verktyg, Stanleyfabriken. Arbetsförhållandena var inget vidare på det löpande bandet så han ville hem tillbaka till Sverige. Efter några år hade han sparat ihop tillräckligt med pengar för att köpa Lillängen i Södra Ny kontant. Han hade blivit lovad att köpa Lillängen innan han åkte men det var få som trodde att han skulle lyckas.

1921 gifte han sej med Elin Leander från Huggenäs. Elin föddes 2 maj 1896. Hennes mamma dog i barnsäng men fadern gifte om sej så Elin hade flera halvsyskon. Elin flyttade till sin mormor, som bodde i Kvaldersrud. Mormodern hette Brodin.

Gustav och Elin fick två barn. Henry 1924 och Karl 1927.

Gustav började som kyrkvaktare 1928 och efterträdde sin fader som då tjänstgjort i över 30 år. Gustav hade redan då varit orgeltrampare i sex år. Han blev kvar som kyrkvaktare i 36 år. Gustav och bröderna David, Johan och Gunnar jobbade alla, under längre eller kortare perioder, som kyrkvaktmästare i Södra Ny.

Detta var ett många gånger tungt, kallt och mödosamt jobb. Att gräva gravar med handkraft är det inte många som klarar av, speciellt inte under vinterhalvåret.

När Gustav slutade som kyrkvaktmästare lämnade han över till sonen Karl som förde traditionen vidare med den äran. ”Kalle i Lillängen” blev ett begrepp inom kyrkogårdssysslan. Där var inget omöjligt. När Karl slutade som kyrkvaktmästare hade sysslan gått i arv i släkten i 101 år.

Gustav var även vaktmästare på folkskolan invid kyrkan och stod där för vedhuggning och eldning i kaminerna, så att skolsalen skulle vara varm då skolan öppnade. När eleverna kom på morgonen satt Gustav på vedlåren. Då fick de överta eldningssysslan för att hålla skolsalen varm.

Gustav och Elin slet och jobbade för att få vardagen att gå ihop. Det var fattigt och eländigt. Elin plockade bär och svamp så hon kunde köpa sej en cykel för ”blåbärspengarna”. På denna cyklade hon ner till torget och sålde bär och svamp. Hon plockade även på beställning. De arbetade flitigt och till slut hade de tio kor, en häst, några höns och ibland en gris.

Gustav var känd som en rolig, social och pratsam person. Han berättade många historier. Han spelade fiol så länge fingrarna tillät och han läste mycket skönlitterära böcker.

Gustav dog 1 april 1966 och hustrun Elin dog på julafton, 24 december 1979.

Äldste sonen Henry gick till sjöss i slutet av 1930-talet. Han jobbade på stora båtar och han låg borta i omkring sex månader åt gången. Man tror att han jobbade som styrman. Henry bodde vid Frölunda torg i Göteborg, där även han, i enlighet med familjetraditionen, verkade som kyrkvaktmästare.